

El Canet Rock es reivindica com el gran festival dels Països Catalans

Més de 20.000 persones a la tercera edició garanteixen la continuïtat de la cita

El Canet Rock 2016 ha vist sortir el sol amb la cançó "Estels al vent" d'**Els Catarres**. El festival ha assolit el *sold out* a la tercera edició amb més de 20.000 assistents, objectiu que en garanteix la continuïtat l'any vinent i que el consolida com la gran cita musical amb un cartell de grups dels Països Catalans. Una quinzena de bandes han pujat a l'escenari del Pla d'en Sala, que ha viscut la jornada més mestissa davant un públic majoritàriament adolescent.

Foto: Xavier Mercadé

Objectiu aconseguit i la previsió de celebrar una quarta edició, aquesta és la conclusió de l'èxit de públic i d'organització amb què ha tancat el Canet Rock 2016, amb el concert d'**Els Catarres** a partir de les 6 de la matinada veient sortir el sol. "Estem contentíssims de consolidar-nos i és molt probable que en fem una nova edició l'any vinent", va assegurar la directora del festival, Gemma Recoder.

En una roda de premsa improvisada a quarts de 4 de la matinada, reconeixia que arribar a les 25.000 entrades venudes de la primera edició requeria un esforç que econòmicament i humanament no compensa: "Hem trobat el nostre nínxol de públic, un molt bon aforament, i hem mantingut l'essència i el romanticisme de reivindicació de llibertat del festival que li dona nom".

De cara a edicions futures, la promotora SunMusic no descarta la col·laboració amb algun festival d'Irlanda, Escòcia o el Canadà: "Tenim molta sort pel moment musical pel qual passa el país, que ens permet portar bandes de gran qualitat i d'estils tan diferents. Existeix una vocació i un públic per fer possible el Canet Rock, i a més buscarem complicitats amb països que simpatitzen amb la mateixa essència".

Pols a l'era

Al llarg del matí i sobretot des de primera hora de la tarda del dissabte 2 de juliol milers de joves adolescents vinguts d'arreu dels Països Catalans van anar ocupant terrasses, parcs i camps erms situats entre Canet i Arenys de Mar. Samarretes 'mestisses' d'**Els Catarres**, **Els Pets**, **La Pegatina**, **Itaca Band** o del festival Clòwnia ja revelaven les principals preferències de les colles de festivalers, que arribaven equipats amb taules, begudes, tendals i tota mena d'andròmines per passar 12 hores de festival. Els maresmencs més previsors, que altres anys havien hagut de fer llargues cues per aparcar el vehicle o pagar 'tarifa de pàrquing' de 15 euros als pagesos espavilats de la contrada que llogaven els terrenys colindants, ja havien deixat aparcats els cotxes a primera hora del matí en un espai privilegiat i havien anat i tornat a casa en tren. I això els assegurava un aparacament a peu de festival.

Manel. Foto: Xavier Mercadé

A les 5 en punt de la tarda els guanyadors del premi de votació popular del Sona9, **Rúpits**, van aparèixer a l'escenari per disparar les primeres notes del Canet Rock. Ni el sol de justícia que

queia de ple al Pla d'en Sala, ni el viatge des de Gironella acompanyats per un grup de fans que van arribar quan ja sonaven les primeres cançons van impedir que el quintet liderat per Marc Espel celebrés amb orgull el seu primer Canet a dalt de l'escenari fins que va sortir el sol. La festa va acabar quan van fer la volta al rellotge convidats a una mansió amb piscina particular d'uns amics arenyencs.

Els valencians **Tardor**, el grup revelació **Animal** -amb el cantant Gerard Aledo amb el braç enguixat i superant el dolor per la il·lusió d'actuar al mític escenari canetenc- i els xiulets de **Blaumut** -a qui la Xarxa i adolescents.cat van trobar la 'fan perfecta'- van oferir els seus *track lists* amb el bon rotllo imperant durant tota la jornada. L'escenari del Canet Rock 2016 va lluir enguany una cortina de fons amb ampolles i llumetes que seguia el de la primera edició amb bidons i llumetes dissenyat per Lluís Danés, o el més funcional de caixes de cervesa de l'any passat. Val la pena destacar la feina de la Xarxa de Comunicació Local, que va transmetre en directe per televisió bona part del festival, i va realitzar un programa especial dirigit per l'entusiasta director de Ràdio Arenys, Josep Bayo.

Una de les grans sorpreses del cartell havia de ser la posada a escena de *La pols i l'era*, l'espectacle únic i irreplicable de **Guillamino** sobre bases musicals dels anys seixanta amb una desena de convidats de diverses generacions musicals catalanes. L'estrena va tenir lloc a la sala 2 de L'Auditori, i la segona i darrera representació s'havia reservat per al Canet Rock. El periodista radiofònic **Jordi Beltran** va exercir d'impecable mestre de cerimònies amb barret de palla inclòs: "No es podia fer un karaoke, però la cançó 'Bang Bang' podria arribar a ser un èxit", va aclarir al final del xou, que va tenir com a convidat d'excepció el presentador i locutor **Òscar Dalmau**, especialment aclamat pel públic que ja omplia tot el frontal de l'escenari.

Amb tres coristes vestides de vermell i una solvent banda soul, Pau Guillaumet va fer d'amfitrió d'un variant elenc artístic, com es diria amb aire *sixtie*, per on van desfilar **Núria Feliu** rapejant amb **Òscar Dalmau** o **Lita Torelló** cantant a duet amb Ernest Crusats (**La iaia**): "Ha estat una experiència única, a la nostra època només actuàvem a concerts més institucionals com el Festival del Mediterráneo. Aquí se'ns encomana l'alegria... Fins i tot penso que la **Núria** serà la propera presidenta de la Generalitat", anunciava exultant **Torelló** després del bolo. I és que precisament va ser **Feliu** qui va arrencar de terra els més indecisos que estaven estassats al pla polsegós amb el crit d'independència i demanant "més pols" al públic: "S'ha d'aprofitar qualsevol oportunitat per reclamar la llibertat del país -exclamava-. Al Canet Cançó em van vetar, però ja sóc aquí, tot arriba i cau amb el temps".

L'era es va completar a ritme de blues-soul amb **Guillamino** i **Joan Colomo** -que aquell dia feia triplet-, una elegant **Núria Graham** 'in da house' amb vestit negre i camisa de colors, **El Petit de Cal Eril** -amb un Joan Pons que va arribar just a temps amb un *vueling* directe de Menorca al Canet Rock- o el rap sincopat d'**El Gordo del Puru & Dalmau** a base de *Bang Bang*.

Sidonie. Foto: Xavier Mercadé

Homenatge a la censura

Una de les anècdotes del festival la va protagonitzar l'ànima del Canet Rock i membre de **La Trinca**, **Josep Maria Mainat**, que havia estat el promotor amb l'empresa Pebrots dels primers festivals de cançó i rock dels anys setanta al mateix recinte. Just abans de la seva aparició a l'escenari es va presentar al *backstage* amb calça curta i pinta festivalera, però sense la preceptiva polsera d'accés al recinte. Tot i que la seva cara era de les més conegudes entre els nombrosos VIPs i convidats del festival, el responsable de seguretat de l'accés li va denegar el pas perquè no anava acreditat... Va ser la directora Gemma Recoder qui el va rescatar i el va portar directament a l'escenari.

Allà **Mainat**, com peix a l'aigua, es va decidir per un clàssic de **La Trinca**, "Homenatge", per fer un recordatori de la censura. El va precedir un fragment del documental de Francesc Bellmunt i Àngel Casas sobre el Canet Rock i les Sis Hores de Cançó a Canet, i va aprofitar per recordar els cantants "antifranquistes i compromesos" com **Llach**, **Raimon** o **Pi de la Serra**. Amb uns coristes improvisats -encarnats en dos dels germans Fortuny (Joan i Lluís) i l'encertat animador del festival (**Miquel del Roig**)-, el trincaire va interpretar al piano una humorística versió de "L'estaca" sobre un WC embussat: 'El vàter ja està ben ple. Si tu estires fort per aquí i jo estiro fort per allà, la merda es buidarà'...

Just en el moment de pondre's el sol per darrere les muntanyes de la Serralada del Maresme, el Corredor, els barcelonins **Sidonie** van abocar tota la seva energia psicodèlica amb petó amb llengua inclòs, quan el cantant Marc Ros es va llançar sobre el públic.

A les 10 en punt de la nit arribava un dels moments àlgids del festival, coincidint amb l'aparició a l'escenari de **Manel** i l'anunci que faltaven només 80 entrades per fer el *sold out* i complir amb les expectatives de superar les 20.000 persones previstes al Canet Rock 2016, i gualar així l'edició anterior i garantir l'objectiu de continuïtat. El quartet que el dia abans havia triomfat àmpliament al Vida es dirigia amb aire solemne als assistents en veu del cantant Guillem Gisbert: "Amable públic, sou una gentada impressionant i intimidant, gent molt amable d'aplaudir les nostres cançons". La bona sonoritat -millorada respecte a edicions precedents- i l'excel·lent posada a escena de **Manel** van fer vibrar el públic amb els temes de l'últim disc, *Jo competeixo* (Warner/DiscMedi, 2016), i els seus èxits corejats a cor què vols.

Ja ho hem esmentat abans, però un dels encerts de la direcció artística -que recau en la periodista Laura Duran- va ser l'elecció del multiinstrumentista i proclamador d'èxits, **Miquel del Roig**, certament amarat d'un cert frikisme. Entre grup i grup, les seves aparicions a l'escenari van ser determinants per convertir el Canet Rock en un megakaraoke per fer reviure els himnes de **Sau** ("Boig per tu"), **Lax'n'Busto** ("Miami Beach"), **l'Elèctrica Dharma**, etc. El públic esclatava de valent amb les seves intervencions, convertint-lo en el 'personatge' més aclamat de la nit, tal com passa arreu del país a les festes majors que el programen.

Lluís Gavalda (Els Pets) a peu de públic. Foto: Xavier Mercadé

Soroll per 30 anys

L'altre plat fort de la nit va ser el concert de celebració dels 30 anys d'**Els Pets**, amb un repertori 'a la carta' elegit expressament pels oients del programa *La tribu* de Catalunya Ràdio, presentat per Xavi Rosiñol. Un **Lluís Gavalda** en plena forma i abocat de ple amb el seu públic va conduir un rotund espectacle de grans èxits que va repassar les tres dècades del grup de Constantí, ben abillats amb camises blanques i corbates vermelles. Van sonar els clàssics "Bon dia", "S'ha acabat", "Vespre" -a peu de públic-, "Jo vull ser rei" -amb la despitada general inclosa: 'Els catalans com que ja som lliures ens despullarem per cantar'-, "La vida és bonica (però complicada)" -amb uns arranjaments inèdits de vents, acabats d'assajar i preparats al camerino per Joan Pau Chaves-, "Pau", "Una estona de cel", "XL" i "Bluetack".

La desena cançó del repertori va ser una llicència del grup per tancar una altra sessió èpica. **Gavalda** va demanar al públic que fes 'soroll' justament per presentar l'única cançó que van triar directament **Els Pets** (substituint la votada pel públic "Bombolles"). El resultat va ser tan òptim que **Gavalda** va gaudir fins ben entrada la matinada explicant 'batalletes' a les noves generacions, en un cercle virtuós privilegiat que escoltava atentament format per músics de **Manel**, **La iaia**, **El Petit de Cal Eril** o **Núria Graham**... Mentre, Joan Reig lluitava orgullós el seu nou tall de bigoti sense barba, enmig de les bromes amistoses de Falin Cáceres, que tampoc va perdre ocasió de fotografiar-se amb els seus seguidors.

L'altre clàssic de la nit, **Sangtraït per Quim Mandadao i LGP**, va oferir la descàrrega d'adrenalina més heavy del festival, davant un públic entre sorprès i admirat que era a primera línia a l'espera del cartell mestís. El baixista i cantant **Quim Mandado** va conduir una locomotora trepidant a través dels èxits del mític grup de la Jonquera, amb els solos de guitarra de Joan Cardoner, i l'energia i empatia insubornable i entusiasta del bateria Martín Rodríguez -que va lluir una estelada davant el públic i se la va penjar a l'espatlla durant la resta del concert-: "S'ha de fer pel país", afirmava al final. El convidat excepcional va ser el guitarrista de **Sangtraït** Josep Maria Corominas, que va portar la sonoritat de la banda cap al terreny blues-rock original envestint quatre clàssics del rock català: "La dona", "Alè a mil cent", "El senyor de les pedres" i l'himne mític "El vol de l'home ocell", que va aixecar el públic. La cirereta va ser el tema del seu nou grup, **Los Guardianes del Pont**, "Lliures com l'alè del vent".

La Gran Pegatina. Foto: Xavier Mercadé

La nit i matinada es va fer mestissa amb la frescor i l'alegria de **La Gran Pegatina**, que va fer embogir el públic, i la contundència musical i ideològica dels valencians **La Raíz**, que van contagiar la gent de l'ambient més punk. La festa va reviuir amb els populars temes d'**Itaca Band** i el compromís exemplar d'**Aspencat** -una de les bandes més impactants i professionals- i l'alba final d'**Els Catarres**.

L'èxit del Canet Rock 2016 va ser tan rotund que el director tècnic del festival, Xavi Fortuny (RGB), seguia els concerts des d'una cadira 'de director de cinema' -en un racó amagat de l'escenari- amb l'absoluta tranquil·litat de tenir-ho tot controlat i amb la vista posada en un gran cronòmetre amb la marxa enrere que certificava el compliment gairebé al minut de cada actuació. Rere l'escenari es va viure l'off del festival, amb la presència de membres d'altres bandes catalanes que tot i no actuar no es van voler perdre una cita ja tradicional (**Gossos**, **Companyia Elèctrica Dharma**, **Txarango**, **Pemi Fortuny** -amb noves aventures amb el rescat de ximpanzés i l'entitat Sudest...), a més de desenes de periodistes i fotògrafs (alguns dels quals recordaven la seva època d'adolescent al mateix Pla d'en Sala als mítics Canets com Miquel Jurado o Ferran Cendra). I fins i tot la presidenta del Parlament, Carme Forcadell, que no es va perdre l'esdeveniment al mateix peu d'escenari, el 'Foraster' Quim Masferrer o l'actriu Aina Clotet amb el seu fill en braços, vigilada de prop per l'avi Doctor Clotet.

Tot l'equip de SunMusic al peu del fossat de fotògrafs i darrere l'escenari -Gemma Recoder, Fede Sardà, Joel Fortuny, Laura Duran, Marina Portabella, Ignasi Termes...- va viure com cada any intensament el festival entre abraçades i felicitacions per l'esforç i la feina ben feta. I és que el bon rotllo d'aquesta tercera edició -amb una tarda assolellada i una càlida nit- va ser ben diferent de l'estiu del 77, quan ara fa quaranta anys el Canet Rock original lluitava contra la pluja i el fang i entrava en una profunda crisi que acabaria amb la renúncia de la productora Pebrots i un darrer any organitzat directament per **Pau Riba** amb un altre format i orientació musicals. Un festival per recordar i un bon auguri per a una quarta edició 2017 amb més sorpreses.

Aquí podeu veure la galeria de fotos del festival:
<http://www.enderrock.cat/galeria/165/canet/rock/2016>